

L o k a l h i s t o r i e m i d t i N o r d s j æ l l a n d

Et liv som snedker

Fhv. snedker Børge Korneliussen, født i 1930 i Højelt ved Blistrup, fortæller i dette nummer om sit liv.

Børge Korneliussen har siden 1957 boet på Humlegårdsvej i Ullerød, som jo var i Harløse kommune indtil dens indlemmelse i Hillerød i 1970 og i Tjæreby Kirkesogn, indtil folketallet i Ullerød var stort nok til at oprette et selvstændigt Ullerød Kirkesogn. Ullerød er en del af det område, hvis lokalhistorie dækkes af Alsønderup-Tjæreby Lokalarkiv.

Læs også bladets bagside. Arkivet holder lokalhistorisk møde i Helsingørsk Kulturhus, store sal, mandag den 25. nov. kl. 19.30
Ole Blåkilde fortæller og viser mange fotos om "Opvækst i Helsingørsk 1935 til 1955"
Arkivet i Alsønderup er i den anledning lukket mandag den 25. nov.

Dette er Lokalhistorisk Nyt nr. 4, nov. 2013, 10. årgang fra
Lokalarkivet for

Alsønderup-Tjæreby Sogne

i Hillerød Kommune

-et arkiv for almindelige menneskers historie og egnshistorie-

Med stor tak har Alsønderup-Tjæreby Lokalarkiv i 2013 modtaget sponsorstøtte fra

Nordeafonden, Nordea Bank Hillerød afd., Slotsgade 44, 3400 Hillerød, tlf. 48 20 11 97.
Fax 48 26 33 56. www.nordea.dk.

Entreprenørfirmaet Brødrene Jørgensen I/S, Klostergården, Frederiksværksgade 168, 3400 Hillerød. Tlf. 4821 0428. Fax 4821 0458. Mobil 4826 2804 (Henrik Jørgensen). Mobil 2146 2805 (Steen Jørgensen).

Nordtag A/S v/direktør Jørgen Simonsen, Mestervangen 7, 3220 Græsted.
Tlf. 48 36 36 36, fax 48 36 36 30, www.nordtag.dk

Thorkild Jørgensen VVS Aps., Aut. VVS-installatør, Ryagergårdsvej 3, Annisse, 3200 Helsingør. Tlf. 48 79 13 60, mobil 20 11 85 57.

G. D. A. , tømrer- og snedkermester Gert Dyrlov Andersen, Torsholms Allé 8, Tulstrup, 3400 Hillerød. Tlf. kontor 4828 5550, mobil 2028 9950, fax 4828 6746

P.M. Belægning, Brolægnings-, flise- og anlægsarbejder v/ Palle Madsen, Ravnsbjergsvej 16, Nejedø, 3400 Hillerød. Tlf. 48 28 69 44, biltlf. 23 25 05 06, fax 48 28 69 53,

Tømrer Lodberg Aps., Syrenvej 1, Tulstrup, 3400 Hillerød. Tlf. 48 28 34. Bil. 21 28 68 29.,
Fax. 48 28 65 36.

Kontorland A/S - Alt Til Kontoret. Industrivænget 15, 3400 Hillerød.
Tlf. 48 25 36 66.- [http:// www.kontorland.dk](http://www.kontorland.dk)

DanBolig, Søderberg/Nielsen Aps. Frederiksværksgade 7, 3400 Hillerød. Tlf. 48 24 21 11,
Fax 48 24 21 11. E-mail: Hilleroed@danbolig.dk

Joan & Ole Starks Gårdbutik. Harløsevej 164, Harløse, 3400 Hillerød. Tlf. 48 24 63 61.

Hallum Electric, Aut. El-installatør, Tulstrup Have 9, Tulstrup, 3400 Hillerød, Tlf, 4828 7813.
Mobil 22 90 78 13, www.hallumelectric.dk E-mail: fh@hallumelectric.dk

Harløse V V S, Aut. Gas-, vand- og sanitetsmester, Harløsevej 172, 3400 Hillerød.
Tlf. 28 25 04 49 www.harlosevvs.dk E-mail: vvs@harlosevvs.dk

HHM Ejendomme A/S. Ejendomsudvikling og rådgivning. Frydenborgvej 27 K, 3400 Hillerød,
Tlf. 48 22 28 28, mobil 60 43 28 28,. E-mail: hbm@ejendomme.dk www.hhmejendomme.dk.

Ullerød Superbrugs. Midt i Lokalarkivets medlemskreds, Start dagens indkøb tidligt – vi åbner alle hverdage og lørdage kl. 7.00. Frederiksværksgade 119, Ullerød, 3400 Hillerød. Tlf. 4826 0289.

Hanne & Gert Weidekamp, "Kulsviergården", Pibe Møllevej 7, Alsønderup, 3400 Hillerød,
Tlf. 28 88 79 80. E-mail Weidekamp@os.dk

Dines Jørgensen & Co. A/S, Rådgivede ingeniører F.R.I., Kirsebæralle 9-11, Ullerød,
3400 Hillerød. Tlf. 48 26 06 66, E-mail: dj@dj-co.dk www.dj-co.dk

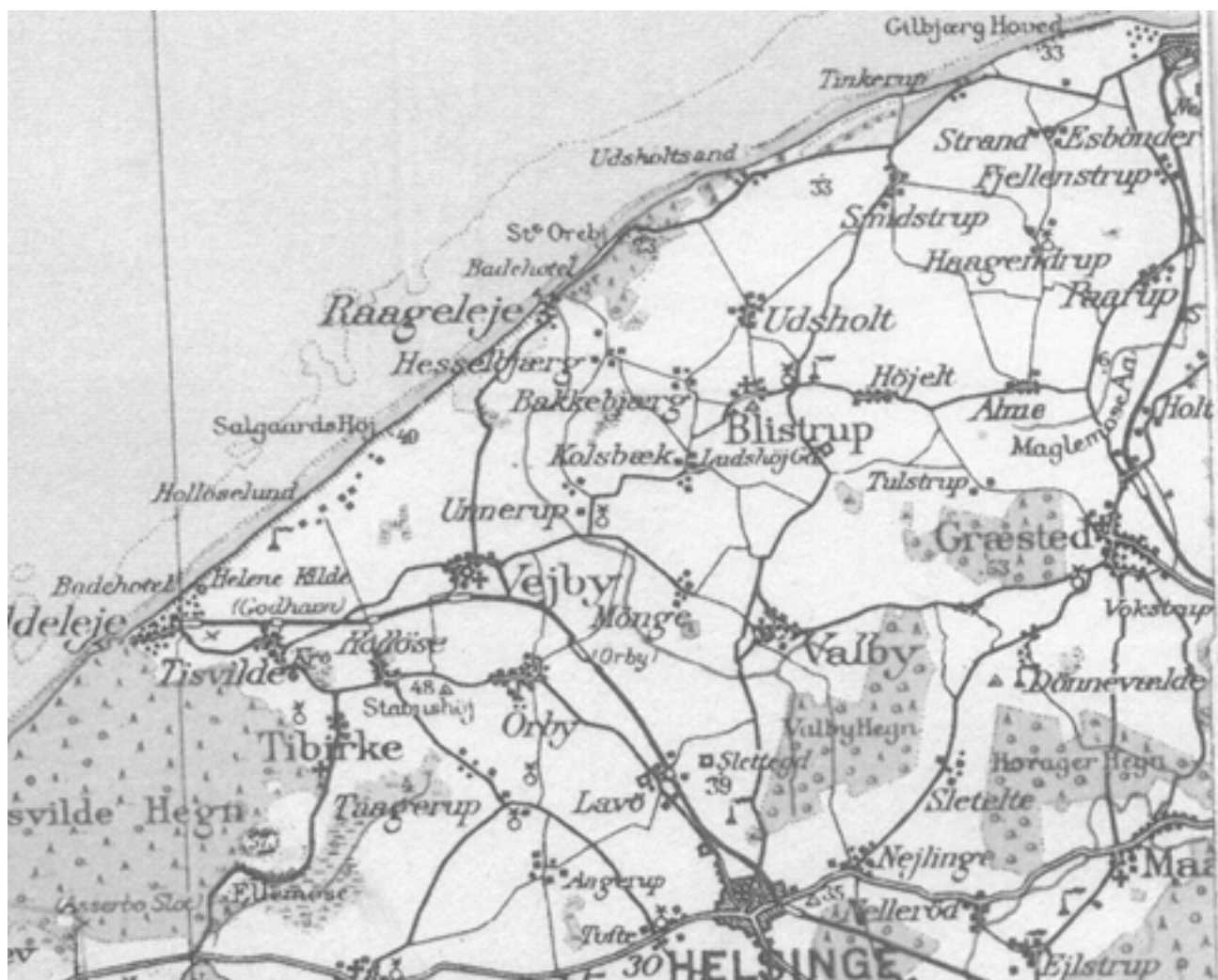
Støtteforeningen for Alsønderup Sogn

Snedker Børge Korneliussen, født i 1930 på en lille landejendom i Højelt ved Græsted, fortæller her om sin opvækst, skolegang, læretid og sit liv som snedker.

Hjemmet og forældrene i Højelt

Hans Peter Korneliussen var min fars navn. Han var født i 1902 i Højelt. Han købte i 1929 på tvangsauktion en lille ejendom på 10½ tønder land i Højelt. Han var ungkarl, men flyttede alligevel ind. Der var dengang ingen besætning af nogen art på ejendommen.

Han søgte en husbestyrerinde. Det fik han, og året efter kom jeg til verden. Husbestyrerinden blev min mor. De blev gift vist omkring en måned, før jeg blev født.

Udsnit af ældre kort, hvorpå Højelts beliggenhed mellem Blistrup og Alme tydeligt ses, og også Mønge, hvor Børge Korneliussen senere kom i snedkerlære.

Min far arbejdede ved landbruget hele sin ungdom og var i en periode elev på Høng Husmandsskole. Han havde som ung lært at tække stråtage. Min farfar, Niels Peter Korneliussen, havde en lille ejendom på fire tønder land, også i Højelt. Han var tækker, og hos ham lærte min far dette håndværk. Som medhjælper hos min farfar kom min far allerede som dreng med sin far ud og tække. Velhavende byboere var på

den tid begyndt at få bygget sommerboliger. På mange af dem skulle der være stråtag – et rustikt præg var på mode på den tid.

Min far arbejdede hele sit liv som tækker ved siden af at passe landbruget. Hans ejendom på 10½ tønde land kunne jo ikke forsørge en familie. Ejendommen kunne bære fire malkekøer, et par kalve, 10-12 grise, en griseso, samt en hest og forskelligt fjerkræ. Mælken blev leveret til Blistrup Andelsmejeri, som min far også med sin hest i nogle år kørte en mælkerute for. Han hentede mælk hos leverandørerne og bragte skummetmælk med tilbage til dem til grisefoder.

Mit fødehjem – min fars ejendom i Højelt. Jeg boede her, til jeg flyttede til Hillerød. I den lille udbygning til højre stod en petroleumsmotor, som skulle trækkes i gang med et stort svinghjul. Den trak et tærskværk.

Min mor hed Johanne Andersen. Hun var født i 1908 på Valby Huse. Hendes forældre havde en mindre landejendom. Hun blev tjenestepige på forskellige gårde på egnen og mente, at hun som 22-årig havde fået erfaringer nok til at søge en husbestyrerindeplads. Det blev så hos min far.

Min far var i nogle år udpeget som snefoged i Helsing-Valby Kommune. Det var sådan, at hans ejendom lå dels i Blistrup Kommune, dels i Helsing-Valby Kommune. Som snefoged havde han ansvaret for snekastningen på den bestemte vejstrækning, der var tillagt ham. Hans opgave var tidligt om morgenen efter snefald at gå strækningen igennem og tilsige mandskab til at møde fra de forskellige ejendomme.

Det var et pligtigt borgerligt ombud for alle grundejere at stille med snekastningsmandskab efter ejendommenes størrelse. Mandskabet mødte selv med skovle. Det var før maskinernes tid, så sneen blev flyttet med håndkraft og skovle, og det tog jo sin tid. Som snefoged havde min far så opsynet med vejens rydning, så fodgængere kunne komme frem, og der kunne køre kaner og slæder på dem.

Skolegang og konfirmation

Jeg begyndte skolegangen i Valby Skole som syvårig i 1937. Førstelæreren hed Rudolf Nielsen, men skrev sig altid Rud Nielsen. Han havde før været andenlærer ved skolen og viser sig at være fra 1893. Han var vist tidligere militærmand, i hvert fald virkede det sådan. På et tidspunkt blev også lærer Svend Nielsen ansat som andenlærer. Efter en senere ansættelse ved Helsingør private Realskole blev han vist siden skoleleder ved Vejby Skole.

Det gik mig godt i skolen, og jeg var ganske glad for det. Det blev mig til stor gavn senere, at jeg fik lært at skrive og regne ganske godt. Men skolegangen til Valby Skole var nu ikke altid til fornøjelse. Der var næsten fem kilometer. Vi skulle cykle over Øllemosen, hvor der kun var cykelsti. Om vinteren blev der ikke skovlet sne, og om foråret, og når sneen smeltede, løb vandet over broen. Vi måtte så cykle ind over Valby By, fire kilometer ekstra.

Min mor, fotograferet som 36-årig.

Jeg havde to yngre brødre, Gert som var 7 år yngre, og Svend Ove som var 2 år yngre. Min mor døde sørgeligt nok af kræft allerede i 1953, kun 42 år gammel. Jeg var lige kommet hjem fra soldat. Min far giftede sig ikke igen, men tog til København lørdag-søndage og besøgte sin svigerinde, min mors søster. Hun var enke, boede i Brønshøj, var sygeplejerske på Bispebjerg Hospital og ville ikke bo på landet. Min kone og jeg tog så op til Højlet de weekender og passede dyrene for min far. Han havde heldigvis fået malkemaskine, for jeg havde aldrig fået lært at malke.

Jeg blev konfirmeret fra Helsingør Kirke i 1944. Forud måtte jeg cykle helt til Helsingør en gang om ugen til konfirmationsforberedelse hos pastor Ohrt, som jeg kun husker som en streng og meget alvorlig mand. Men ellers husker jeg ikke meget derfra.

Det var ikke til at få cykeldæk de sidste år under Nazitysklands besættelse af Danmark. På cyklens forhjul havde jeg en massiv, fast gummiring, skåret ud af et kasseret bildæk. Det bumpede, når man kørte. Vi var ellers tre elever fra Valby Skole,

som fik tilbudt forlænget skolegang med 8. klasse på Helsing skole, men det blev ikke til noget for mig.

Helsing Kirke, hvor Børge Korneliussen blev konfirmeret. Maleri fra 1914

Jeg gik så ud af Valby skole efter syvende klasse, da jeg havde opfyldt mine syv års undervisningspligt. Jeg havde stadigvæk ønske om at finde en læreplads, enten som tømrer eller snedker.

Tørvefabrikation

Tørvegravningen under og lige efter den 2. verdenskrig var på den tid i gang alle vegne. Det var stort set ikke til at købe udenlandsk brændsel, koks og kul, selv om det var rationeret. På Alme Englodder startede en tørvepressemaskine i sommeren 1944. Den blev drevet af en kraftig el-motor. Min far havde været der året forinden, så han var en af de første, som startede igen sammen med sin gamle hest. Et par dage efter starten kom far og spurgte mig, om jeg ville komme med den næste dag og tale med formanden. De manglede en mand til at køre en tørvevogn fra pressemaskinen og ud på læggepladsen, som var en græsmark. De havde en hest fri, som stod opstaldet i en stald på en ejendom ved siden af tørveskærreriet. Det blev så aftalt, at jeg skulle komme ned en time før om morgenen, fodre hesten, sætte seletøj på den og komme med den ved tørvepressemaskinen til kl. syv.

Tørvepressemaskine

De firkantede, pressede tørv kom ud af maskinen på et rullebånd og blev lagt på korte brædder. En mand stillede dem på tørvevognen – en ombygget gummivogn til fem etager tørv. Jeg skulle så med hesten køre vognen ud til manden på tørrepladsen, som læssede af. Det skete på den bare grønjord, hvor tørvene lå til deres før-

ste tørring. Så skulle de vendes med håndkraft og tørre mere, før man kunne stable dem op i skruer i en 7-9 tørvs højde til mere tørring. Efter aflæsningen kørte jeg så den tomme vogn tilbage til pressemaskinen til fyldning på ny. Jeg var jo vant til det med seletøj og at styre og snakke med en hest hjemmefra på ejendommen. Jeg var ikke den eneste, som kørte de pressede tørv væk fra pressemaskinen. Det blev en god sommer for mig, også lommepengemæssigt, for jeg måtte beholde pengene.

I snedkerlære i 1946

Min far var meget opsat på, at jeg skulle have en læreplads, så en dag kom han og sagde, at han havde været ude og køre og havde været i kontakt med en snedkermester i Mønge mellem Valby og Vejby. Firmaet hed Otto Larsen & Søn.

"Der er godt nok fire kilometer at cykle hen hver dag, men der kan du komme i lære som snedker den 1. april", sagde min far. Men mesteren ville godt se mig og snakke med mig forinden. Det var der ingen problemer i.

Som aftalt startede jeg så i 1946 som snedkerlærling med lærekontrakt for fire år og gik fire vintre på teknisk skole i Græsted. Det var på cykel. Skolen var efter fyraften og til kl. otte om aftenen fire dage om ugen. Så det var lange dage, men det betød jo ikke noget, for der var gode kammerater dér, og man var jo ung. Det første år i teknisk skole var en forskole, hvor alle håndværkslærlinge gik sammen. Derefter blev man opdelt i fagklasser. Af lærere fra teknisk skole husker jeg bedst arkitekt Robert Svendsen, som kom fra Annisse, men senere flyttede til Helsingør.

Jeg er hjemme og hjælper min far med høsten i weekenden. Her i høsten 1962. Det er sidste læs.

Snedkerarbejdet i min læretid var endnu præget af efterkrigstidens materialeman- gel til byggeriet. Der var mange materialer, der ikke var til at få, eller som man måtte vente længe på. Meget af arbejdet bestod derfor i reparation af bygninger og mate- riel, transportører og vogne på gårdene på egnen, bl.a. husker jeg, vi var hos Falk- Jensen på Egetoftegård i Mønge.

I 1949 blev jeg elev i aftenskolen i Blistrup Husflidsskole. Vi var vel 12-13 mænd i alle aldre fra ejendommene omkring skolen. Det var begrænset, hvad der var af materialer på hylderne. Vi lavede taburetter, avnekurve af nyskåret pil, bandt gulvskruber, fejekoste og klædebørster. Vi lavede også en trillebør, en sækkeløfter og mal-keskamler. Der var tegninger til de fleste ting.

Selv om jeg ville være udlært samme vinter, meldte jeg mig alligevel næste år, fordi jeg gerne ville lave mig et skrivebord. Men sådan kom det ikke til at gå. Læreren bad mig lede skolen, for han var oppe i årene og ikke rigtig rask. Han ville komme en 2-3 gange og hjælpe mig i gang. Alt gik så som det skulle, og jeg blev faktisk leder af husflidsskolen i Blistrup i fire vintre.

De fire år som snedkerlærling gik hurtigt, og jeg vidste jo godt, at der til 1. april ville komme en ny lærling i stedet for mig, så jeg skulle finde arbejde hos en ny mester. Der var dengang begyndt at komme gang i byggeriet, så to dage efter at jeg var udlært, startede jeg op hos en tømrermester i Rågeleje. Han hed Carl Nielsen. Der var nu kommet gang i byggeriet af sommerhuse af træ og i bygning af nogle statslånshuse og tilbygninger. Til statslåndshuse fik man statslån til en særlig lav rente, men så var der også en række krav til huset, bl.a. måtte det ikke være for stort. Der var jo boligmangel, og ordningen skulle støtte boligbyggeri, men ikke luksus. Jeg var hos Carl Nielsen i et år, men vidste jo godt, at jeg skulle være soldat, som alle unge mænd dengang skulle.

Tiden ved marinen

Efter ordre og reglerne mødte jeg så, 21 år gammel, op ved marinen på Lynetten i 1951 og blev sejlet ud på Middelgrunden – min længste sejltur ved marinen. På Middelgrunden skulle jeg skoles. De tog tre måneder. Da de var gået, skulle jeg flyttes til Lynæs Fortet ved Hundested. Der havde marinen en skole til uddannelse af mather til befalingsmænd. Der skulle jeg være i kostforplejningen med servering m.m.

Men pludselig var vi to menige, som skulle forflyttes til Hornbæk Batteri. Vi skulle passe telefonen og tilse de fire kanoner, som stod deroppe og var pakket ind i grå presenninger.

En gang om måneden kom nogle artillerifolk, vist fra Lynetten. De pakkede kanonerne ud og efterså dem og pakkede dem ind igen bagefter. Vi to menige havde ingen egentlige opgaver med kanonerne, andet end at se de var der.

Inde fra Hornbæk kom der hver dag en dame med middagsmad til os. Det kunne vi selv varme. Så satte hun 10 halve stykker smørrebrød til os om aftenen. Vi havde det godt.

En gang imellem kom der en kasernemester inde fra Lynetten. Vi vidste aldrig hvornår på forhånd. Efter aftale med ham skulle der blot altid være en af os to marinere tilstede til i givet fald at besvare telefonen, så en af os kunne være andetsteds. Vi havde faktisk frihed til at tage rundt alle steder, blot én ad gangen. Vi kunne tage til Helsingør og andre steder, hvor der f.eks. var dans. Jeg var tit nogle dage hjemme hos min far i Højelt, der var jo ikke langt på cykel.

Batteriets barakker var en gammel tyskerstilling fra besættelsens tid, og der havde vist også dengang været tyske kanoner opstillet.

Da de ni måneders værnepligt, der dengang var ved marinen, var gået for os, blev vi hjemsendt. Vi blev hentet af en lastbil inde fra Lynetten, afleverede vores mundering derinde og fik udbetalt vores hjemsendelsespenge, hvor mange husker jeg ikke, men det var kun nogle få hundrede kroner. Formodentlig fik vi også en fribillet til at rejse hjem på.

Marinen skulle nu ikke længere have nogen besætning i Hornbæk. Alle de røde træbarakker skulle nu rives ned. Der skulle nu være parkeringsplads og veje og stier gennem Hornbæk plantage til badestranden.

Snedkersvend i Hornbæk og Helsingør

Der var en snedkermester ved navn Oluf Pedersen inde fra Hornbæk, som havde haft vedligeholdelsen af træbarakkerne. Han havde i perioder haft en svend gående derude og reparere døre og vinduer samt træbeklædningen. Jeg havde talt med ham flere gange, og så en dag fortalte han mig, at hans mester skulle bruge svende. Han skulle bygge 12 Lejerbo-huse i Hornbæk. Det passede mig godt. Der var både tømrer- og snedkerarbejde. Jeg boede så igen hos min far hjemme i Højelt og cyklede hver dag derfra og til Hornbæk.

Da husene i Hornbæk blev færdige, ville jeg godt have noget arbejde nærmere hjemme ved, så jeg stadig kunne bo der. Så hørte jeg, at Lejerbo skulle have bygget 82 lejligheder på Strandvejen i Frederiksværk. Det var en tømrer- og snedkermester fra Helsingør, der havde arbejdet. Han boede Nygade 25 og hed Arne Andersen og blev kaldt Arne A.G. Det var fordi hans far var snedkermester på Nygade i Helsingør og hed A.G. Andersen.

Nu skulle vi så køre i Arne Andersens firmavogn op til byggepladsen hver dag, så jeg cyklede blot fra Højelt til Helsingør hver dag. Snedkerarbejdet bestod i opsætning af køkkener, skabe og indvendige døre. Det var i 1951-52. Lejlighederne og fire butikker blev færdige til tiden og klar til indflytningen.

Jeg havde siden jeg blev udlært været medlem af Snedkerforbundet, først i Græsted afdeling, senere i Helsingør afdeling og Lyngby afdeling, før jeg til sidst kom til Hillerød afdelingen.

Kasernebyggeri

Gennem Snedkerforbundets afdeling i Helsingør hørte vi nu, at der var noget kasernebyggeri i gang på Høvelte gamle kaserne og bagefter et helt nyt område på Sjælsmark. Det kneb med at få murer-, tømrer- og snedkersvende derud, så Bygningstjenesten satte nogle busser ind, en fra Lyngby, en fra Helsingør, og jeg kørte med den fra Gilleleje, for jeg boede stadig hos min far i Højelt. Det var i 1953.

Skolebygningerne i Høvelte blev færdige til tiden, og firmaet havde nu ikke mere arbejde her i Nordsjælland, men vi kunne komme til København og stille snedkerarbejde op i nogle boligblokke. Firmaet hed Johannes Madsen & Søn i Gladsaxe. Men der blev ikke noget samarbejde.

Min kammerat og jeg tog så en tur ud på Sjælsmark kaserne og talte med formanden på belægningsbygningerne.

"OK, kan I sætte vinduer i og går det godt, skal der senere sættes døre i og indvendigt inventar." Vi skulle så hente vores værktøj, og to dage efter var vi i gang igen. Det hele blev målt op og betalt efter akkordprislisen. Den blev udarbejdet centralt af Snedkerforbundet og Mesterforeningen. Der gik vel et par år, inden vi var helt færdige. Samme mester fik så også snedkerarbejdet på den ny kaserne i Jonstrup ved Måløv. Han hed K.J. Nielsen, Ugerløse. Det var næsten det samme arbejde såsom døre og vinduer. Det var også de samme arkitekter, kunne vi se på tegningerne. Også denne kaserne blev færdig og så afleveret i 1956.

Jeg vidste godt, at min gamle kollega ville stoppe nu. Han hed Marius Nielsen og var fra Høbjerg ved Helsingør. Jeg tror, at han nu var blevet 63 år. Han var meget aktiv i lokalsamfundet dengang i Høbjerg, så han havde nok at se til dér.

På samme tidspunkt blev jeg tilbudt at begynde på Farum ny kaserne, men for samme firma fra Ugerløse ved Holbæk. Jeg fik en ny kammerat, som hed Poul Larsen og var fra Allerød. Det gik rigtig godt. På et tidspunkt var vi 14 snedkersvende. Vi havde aldrig set mesteren. Det var også lige meget. Vi fik vores materialer og løn til tiden. Kasernearbejdet blev færdigt, og når jeg ser tilbage, var det en god tid.

Jeg har hørt, at der nu skulle være bygget pæne boliger på den gamle kasernegrund.

Flytning til Hillerød

Jeg fik så arbejde i Hillerød. Året efter blev jeg valgt ind i bestyrelsen for Snedkerforbundets afdeling i Hillerød, og jeg forblev i den bestyrelse, indtil jeg blev ansat i afdelingen som opmåler i 1970.

Bestyrelsen i 1960 i Snedkerforbundet, Hillerød afd. Jeg var den yngste og står bagerst som nr. to fra højre.

Jeg var også blevet forlovet og kunne tænke mig at købe et hus samt stifte familie. Jeg var flyttet hjemme fra Højelt og boede på et lille værelse i Frederiksværksgade hos fru Dinesen. Hun var tidligere brugsuddelerfrue fra Ullerød Brugs. Jeg boede der til jeg blev gift. Jeg spiste på Karen Jacobsens pensionat på Sønder Banevej 27 i Hillerød. Hendes mand, Viggo Jacobsen, havde været tømrermester i Helsingør, men var nu syg. Hun havde to sønner, Svend og Knud, som begge var tømrere. Vi fik både morgenmad, madpakke og varm aftensmad.

En dag på mit værelse i Frederiksværksgade lå en besked, om jeg ville sætte mig i forbindelse med skoleinspektør Ludvigsen på Nyhuse Skole. Hvor han kendte noget til mig fra, ved jeg ikke, men det var måske en udløber af min tidligere virksomhed som husflidslærer i Blistrup. Ludvigsen manglede en træsløjdunderviser her og nu på tirsdag aften. Det var under AOF's aftenskole.

Det passede mig meget godt. Jeg fik den gamle sløjdsal i fire år. Jeg havde et godt forhold til skolens pedel, som låste op og i og sørgede for at lægge snedkertræet ind i tørvejr. Så flyttede skolen til den ny Hillerødholmsskole. Der meldte sig nu så mange elever til sløjd, så jeg også måtte lave et onsdagshold.

Mens jeg boede på værelse i Frederiksværksgade, havde jeg mødt Jytte Eklund, som boede på Frederiksberg hos sin mor. Hun var tilskærer.

Vi blev forlovede. Så købte jeg huset her på Humlegårdsvej i Ullerød. Vi blev gift i Skt. Lukaskirken på Frederiksberg pinselørdag i 1957, og vi har så siden boet her i huset på Humlegårdsvej.

Her er jeg fotograferet i 1956 foran Karen Jacobsens pensionat på Sønder Jernbanevej 27, hvor jeg spiste. Jeg er i stadstøjet, for jeg skulle ind til Frederiksberg og besøge Jytte Eklund.

Jeg havde allerede set på huset på Humlegårdsvej i 1956, men ville ikke give 36.000 kr. for det. Jeg havde budt 30.000 kr. I begyndelsen af 1957 ville ejeren så alligevel sælge for 30.000, hvis hun fik de 15.000 udbetalt. Men hun ville gerne bo i huset indtil videre for 125 kr. om måneden. Det fik hun lov til indtil den 1. maj, hvor vi skulle giftes. Der skulle så gøres meget ved huset, men jeg var jo håndværker og havde fremtiden til det.

Jeg fik arbejde i Hillerød hos mester Aage Jensen, Løngangsgade. Han skulle renovere to gamle bygninger og bygge to nye i Birkerød på Ebberødgård, dengang under Statens Åndssvageforsorg, men som efter 1970 kom under Frederiksborg amt og kom til at hedde Svaneparken. Der var ikke noget akkordarbejde eller ekstra til at få hævet lønnen. Jeg kunne få en bil og køre i, det rettede jo lidt på det, så der gik tre år, men det var alligevel ikke tilfredsstillende.

Jeg vidste godt, at tømmerhandler Poul Christiansen i Hillerød byggede 108 lejligheder på Skovbakken ved Skovleddet i Hillerød. Der fik vi nu arbejde med opstilling af køkkener og isætning af indvendige døre. Det passede os godt, for der var kun akkordarbejde. Det kunne ikke gå for hurtigt. Folk stod i kø for at flytte ind i de pæne lejligheder. Men i perioden døde vores mester desværre, Svend Aage Larsen, Tamsborgvej. Disse lejligheder er senere ved ledighed nu blevet solgt som ejerlejligheder.

Da det byggeri var færdigt, var det på den tid typehusbyggeriet for alvor begyndte. Vi startede to dage efter hos Farum Byggeindustri, som ganske vist lå i Ølstykke. Det var udelukkende med opstilling af typehuse, fortrinsvis i nye udstykninger rundt om i Nordsjælland. Vi skulle hovedsagelig opsætte udvendige døre og vinduer.

Børge og Jytte blev gift pinselørdag 1957 i Skt. Lukas Kirken på Frederiksberg.

I 1960 havde jeg taget kørekort hos kørelærer Hans Olsen på Harløsevej. I 1960 købte vi så en ét år gammel folkevogn hos mekaniker Welin på Åmosevej. Jeg kørte herefter i min egen bil på arbejde til Ølstykke. Jytte tog så kørekort i 1965.

Det gik rigtig godt i Ølstykke. Jeg skrev selv regnskaberne efter snedkerprislisten med priser for opsætning af døre og vinduer, også for kammeraterne fra andre firmaer og i Snedkerforbundets afdeling i Hillerød. Man kaldte det fritidsopmåler. Jeg tog efterhånden ugekurser i opmålvirksomhed, sikkerhedsforhold, kassereropgaver og organisation på Roskilde Højskole, Esbjerg Arbejderhøjskole og på LO-skolen i Helsingør flere gange. Det var altid accepteret hos de forskellige mestre, at jeg skulle på kurser, når jeg sagde til i god tid forud.

I 1965 syntes Jytte og jeg, at vi gerne ville købe en campingvogn til vores ferier. Vi fik den leveret og placeret på Nakkehoved Camping. Den blev ikke indregistreret, for vores folkevogn var ikke stor nok til at trække den. Vores børn, Bjarne og Lisa, var dengang 6 og 3 år. Vi holdt vel ferie der en halv snes år og fik mange gode venner og kammerater på Nakkehoved Camping. Det eneste man kunne kritisere, var de sanitære forhold på campingpladsen, men Græsted-Gilleleje kommune ville ikke yde noget til en forbedring. Senere fortælles, hvad vi så gjorde.

Da min far blev gammel, ville han skifte mellem os tre brødre. Den yngste, Gert fik ejendommen, og vi andre to hver et pantebrev. Far fik en stue på ejendommen at bo i. Han var 76, da han faldt bevidstløs om på vej til købmanden. Der gik han hen

hver formiddag og købte sig en pilsner. Han forblev bevidstløs og døde på sygehuset. Min bror Gert døde også tidligt, og ejendommen blev solgt til fremmede.

Min far, Hans Peter Korneliussen, på sine ældre dage. Da han fyldte 72.

Med sløjdundervisningen i AOF om aftenen på Hillerødsholmskolen var der vel gået en syv-otte år. da skolens leder kom og oplyste mig om, at jeg manglede et pædagogisk kursus. Efter den ny aftenskolelov krævedes det kursus fremover for at måtte undervise. Jeg sagde, at jeg ikke skulle på noget kursus. Det passede ikke lederen, så han tilbød, at aftenskolen ville betale for kurset, for de ville godt beholde mig som sløjdlærer. Men jeg kunne ikke se, at jeg havde behov for noget kursus efter adskillige år som sløjdlærer med velbesøgte hold. Så på den måde sluttede min aftenskoletid.

Ansættelse i snedkerforbundet som opmåler

I 1970 blev jeg ansat som fastlønnet opmåler for Snedker- og Tømrerforbundets Afdeling i Hillerød. Jeg holdt så op med at arbejde som snedkersvend, og jeg trådte ud af snedkerforbundets afdelingsbestyrelse, som nu blev min arbejdsgiver. Jeg blev så i kraft af mit hverv som opmåler tilforordnet til at være tilstede ved bestyrelsens møder, men uden stemmeret. Jeg var så opmåler i 18 år. For en håndværker er det mange år at være i samme plads.

En opmåler laver især opmålinger ved uenighed om betalingen mellem mestre og svende, hvor svendene synes timelønnen er for lav i forhold til arbejdet, og mesteren ikke er enig. Svendene tilkalder så opmåleren. Opmåleren kommer med prislisten og optæller det udførte arbejde og tager hjem på kontoret og laver beregninger på det. Svendene er forpligtet til at oplyse det timetal, de har brugt, og den timeløn de har fået. Opmåleren sammenholder så timeforbruget med det timeforbrug, som prislisten angiver for de forskellige arbejdsopgaver. Er der brugt for mange timer i forhold til prislisten, kan der ikke opgøres en accordbetaling, men er der ikke det, er der grundlag for svendenes forhandling med mesteren om accord-afsavnstillæg.

Jeg var også valgt til svendeprøvekomiteen og fagkomiteen og var sammen med en mester ude og godkende læreværksteder, når en mester første gang skulle have en lærling.

Sikkerhedsarbejdet

Fællesorganisationen i Hillerød organiserede en tværfaglig sikkerhedsorganisation mellem de forskellige fagforbund. I tiden mens jeg var ansat på forbundets afdelingskontor på Ndr. Banevej, blev jeg også valgt som sikkerhedsrepræsentant for FO – Fællesorganisationen. Det var nok ret kort tid efter sammenlægningen til Tømrer- og Snedkerforbundet. En murersvend og jeg kørte så ud en hel dag efter behov. Vi var udvalgt, efter hvem af de ansatte på kontorerne som var til stede den dag og ikke optaget af andet uopsætteligt. Vi kontrollerede byggepladsers sikkerhed. Det var især stilladserne, der ikke var i orden.

Var forholdene på en byggeplads meget slemme, talte vi med Arbejdstilsynet, som kunne tildele bøder. Vi gennemgik så den rapport med Arbejdstilsynet, som vi havde skrevet til entreprenøren eller mesteren. Jeg kom til at vide en hel del om sikkerhedsarbejdet og havde også fået viden fra flere ugekurser.

Da vi fik motorbåd

Jytte og jeg havde nogle venner i Frederiksværk, som havde en motorbåd liggende i Lystbådehavnen i Frederiksværk. Det lød spændende. Vi satte så campingvognen til salg og købte en motorbåd i Hundested. Den fik bådplads i Kanalen i Frederiksværk.

Jytte gik på kursus og tog eksamen som bådfører. Det var så hende, der var skipper på vores båd og bestemte alting ombord.

Vi fik nogle gode sommertogter, en tur til Mariager og Randers Fjorde, en anden til Samsø og ind i Odense Kanal. Et år lagde vi kursen Sjælland rundt og gennem Københavns kanaler. Vi havde nok besøgt for mange havne og snakket for meget, for det kneb med at nå det på tre uger. Vi fik gode sejlervenner og var altid to-tre

både sammen på tur. De seneste år holdt vi os til Isefjorden og Roskilde Fjord. Vi fik femten dejlige år med ferier på vandet. Men vi blev ældre, og det blev for stort et arbejde at passe båden, så til sidst måtte vi sælge den. Da havde vi haft den liggende i et par år i haven. Men vi holdt kontakt med nogle af vores sejler venner.

Vores båd fra vores dejlige sejler tid.

Arbejdet i Sandholm og hos Fritz Hansen

Efterhånden som tiden gik som opmåler, kom jeg til at ønske nye udfordringer. I 1987 etablerede Dansk Røde Kors flygtningelejren på Sandholm Kaserne. Mit tidligere firma, Aksel Rasmussen & Søn, Allerød, som jeg havde været hos i en kort periode på Flyvestation Værløse, fik arbejdet. Der skulle straks ansættes en service-snedker til alt muligt. Det var godt fast arbejde for mig. Men det var utroligt, hvad der på hærværkslignende måde blev ødelagt i flygtningelejren af døre, vinduer og møbler, som skulle udskiftes eller repareres. Til tider fik jeg en hjælpesvend ud fra værkstedet i Allerød. Lønnen var ikke noget særligt, men jeg havde ikke de store behov længere, efterlønsperioden nærmede sig, og det var jeg helt indstillet på.

Jeg havde jo stadigvæk min gang på Snedker-Tømrerforbundets kontor på Ndr. Banvej over for stationen i Hillerød. Alle der vidste, at mine tanker begyndte at dreje sig om efterlønnen, som ventede forude. Men kassereren, Finn Sørensen, og næstformanden i afdelingen, Poul Carlo Christensen, syntes, det var en dårlig ide. Næstformanden, der samtidig var tillidsmand på Fritz Hansens møbelfabrik i Allerød, sagde, at man skulle bruge svende der til stole. Han syntes, jeg skulle tage derover næste morgen og tale med værkfører Jessen. Samme dag kl. 12 stod jeg så allerede i arbejde nede ved pudsebordet. Det var i 1992, hvor jeg blev 62 år. Lønnen hed ikke akkord, men bonusordning, som var noget lignende. Ordningen var rigtig god og fornuftig, men det med kontrol og stempelur, om hvornår man kom og gik, havde jeg aldrig været ude for før.

Alle var tilsyneladende tilfredse med min indsats, og da jeg var fyldt 63 og gik ud fra fabrikken og på efterløn, fik jeg da en pæn gave. Værkføreren ville ellers gerne, at jeg skulle være blevet et år til.

Jytte havde i en del år passet vore to børn, Bjarne og Lisa, men ville efterhånden gerne ud på arbejdsmarkedet. Hun var så i sytten år ansat i Ullerød Brugsforening og var herefter ansat i Pharmacia indtil efterlønnen.

*Fra snedkerens hjemmевærksted på Humlegårdsvej.
Her er lavet mange rugekasser og foderhuse til småfugle.*

Guldbryllup

I 2007 havde vi sandelig været gift i 50 år, og vi blev i den anledning fejret.

Fra guldbrylluppet: Vores datter Lisa og hendes mand Kurt Rasmussen. De bor på Kivigården i Kjeldsvang. Han er mekaniker og avler også juletræer. Lisa er bogholder i et tekstilfirma i Hørsholm med 7-8 detailforretninger. Kurt har tidligere boet i Alsønderup, hvor også hans søster Grethe bor på Ærtelandsvej

Fra guldbrylluppet: Vores søn Bjarne ved siden af Jytte, sin mor, guldbruden, min ægtefælle. Bjarne og hans familie bor i Skævinge. Han er ekspert i landbrugsmaskiner.

Denne beretning er nedskrevet og suppleret mundtligt af Børge Korneliussen med støtte af Jytte Korneliussen til Ole Blåkilde, som har udspurgt Børge og har redigeret og tilrettet teksten. Illustrationer er indsat af Lissi Carlsen og Henrik Wittchen.

Børge Korneliussen slutter sin beretning med at skrive således :

” Jytte og jeg er enige om, at når vi ser tilbage, har det været en fin tilværelse for os, børn, svigerbørn og børnebørn.”

Om ALSØNDERUP-TJÆREBY LOKALARKIV

Oprettet i 1988 – ikke kun for medlemmer – alle er velkomne

Find arkivet: Kør til Alsønderup og ad Baunevej (vejen til Bendstrup). Kør ind efter skolen ved det lille skilt til Baunevej 12 og Rønnehuset. Gå til skolebygningen til højre og ad kældertrappen til lokale 014. **Åbent alle mandage 18,00-22,00**, men anden aftale træffes gerne med arkivlederen. **Arkivets post-, tlf.- og e-mail-adresse** er hos **Arkivleder Lissi Carlsen**, Stutmesterparken 3, 2. sal, 3400 Hillerød. Tlf. 48 28 64 49. E-mail: lissi@carlsen.mail.dk. **Kasserer Jørgen Petersen**, Lyngbakken 6, Alsønderup, 3400 Tlf. 48 28 76 57. E-mail: sander_petersen@live.dk **Kontingent** 110 kr., par i alt 150 kr.: **Sponsorer** 500 kr, gerne efter behag mere. **Bank**. Nordea reg. nr. 2276 kt. nr. 8968504194. **CVR-nr.** 30320573. **Dette medlemsmagasin** 4 gange årligt, altid 20 sider, eget tryk. **Redaktør:** Ole Blåkilde, tlf. 48 71 38 62, e-mail oleblaakilde@mail.tele.dk. **ISSNnr:** 1603-7561. **Modtagere af bladet:** Medlemmer, sponsorer, presse, Hillerød Byråds medlemmer, andre arkiver m. fl. **Eftertryk** tilladt med kildeangivelse. **Økonomi:** Lokalarkivet drives for medlemskontingenter, gaver, sponsortilskud og indtægter ved arrangementer. Hillerød Byråd stiller 80 m2 kælderlokaler til rådighed, men søges ikke om kontante tilskud. **Ingen arkivmedarbejdere** modtager løn eller andre ydelser.

Om arkivet og medlemsmagasinet

Næste nummer af Lokalhistorisk Nyt bliver nr. 1 i 2014. Det forventes udsendt i februar 2014. Vi vedlægger til den tid indbetalingskort for 2014, så alle kan se, det er kontingenttid, selvom de fleste betaler via netbank eller kontant. Ingen skal betale 40 kr. for at bruge indbetalingskortet, så kommer vi hellere og henter kontingentet, ring så blot til os. Kontingentet er uændret kr. 110, eller kr. 150 for par, hvor begge ønsker at støtte som medlemmer. Sponsorer betaler fortsat mindst 500 kr., men gerne lidt mere.

Med dette sidste blad i 2013 har Arkivet udsendt 40 medlemsmagasiner, siden "Lokalhistorisk Nyt" fik udseende som dette, altid 20 sider i A5-format. Det er blevet til 800 sider i alt på 10 år.

En enkelt lukkeaften

Vores lokalarkiv i Alsønderup er lukket mandag den 25. november. Alle medarbejdere er i Helsingør til det møde, som arkivet afholder dér den aften. Men der er åbent i arkivet igen næste mandag.

Om vores møde 25.11.kl. 19.30

i Helsingør i store sal i Kulturhuset i Skolegade

(se næste side)

Vi er desværre nødt til at tage entrè, fordi arkivet får udgifter af mødet, især fordi mødet skal annonceres. Men vi er meget taknemmelige for at Gribskov Kommune låner os salen.

Under mødet bliver der en pause, hvor der kan købes vand eller øl for 10 kr.

**Alle er velkomne i Kulturhusets store sal
i Skolegade i Helsingør den 25.11. kl. 19.30**

Helsingørskolen i 1942. Første klasse.

Kom og hør om

OPVÆKST I HELSINGE BY 1935 til 1955

fortalt over mange fotos af
Ole Blåkilde, dyrlægens søn,

**mandag den 25. november kl. 19.30 i
Kulturhuset i Skolegade i Helsingør**

Arrangør: Alsønderup-Tjæreby Lokalarkiv

Entré: 40 kr.

medlemmer 20 kr.

Alle er velkomne

Parkering ved Ridebanevej

Indgang gennem skolegården som til biblioteket

Frihedskæmpergruppen "Skovtroldene" i Helsingør, maj 1945.